

A Fővárosi Ítéletábra a Pető Ügyvédi Iroda (fél címe 2, ügyintéző: dr. Pető Márk ügyvéd) által képviselt Energiaklub Szakpolitikai Intézet és Módszertani Központ Egyesület (felperes címe.) felperesnek a Nagy és Trócsányi Ügyvédi Iroda (fél címe 1, ügyintéző: dr. Nagy Péter ügyvéd) által képviselt alperes neve (.....) alperes ellen közérdekű adat kiadása iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. június 20. napján kelt, 70.P..../2014/11. számú ítélete ellen a felperes 12. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy az alperesnek 15 napon belül fizessen meg 10.000 (Tízezer) forint + áfa összegű ügyvédi munkadíjból álló másodfokú perköltséget.

Az ítélet ellen nincs helye fellebbezésnek.

I n d o k o l á s

A felperes 2014. január 17. napján az új atomerőművekre vonatkozó magyar-országi államközi szerződés kapcsán megfogalmazott 7 kérdéskörben kérte közérdekű adatok közlését. Az alperes 2014. január 31-én kelt levelében az adatkiadást megtagadta, válaszában közölte, hogy a végleges megállapodás az Országgyűlés elé terjesztéssel válik nyilvánossá, ami 2014. február 3-10. között várható, másrészt arra hivatkozott, hogy az igényelt adatok kiadására a döntést megalapozó jellegűknél fogva nincs lehetőség, azok 10 évig nem nyilvánosak.

A felperes keresetét az időközben nyilvánosságra került magyar-országi államközi szerződés, pénzügyi hitelszerződés, illetve az alperes perben adott tájékoztatása miatt kizárólag a 7. pontban tartotta fenn, amiben az 1194/2012. (VI. 18.) kormányhatározat I-V. pontjaiban elkészíteni előírt dokumentumokat, javaslatokat, előterjesztéseket, az egyes feladatok teljesítéséről szóló beszámolókat és egyéb eredményeket, valamint a kormány azokról született döntéseit tudakolta. Az alperes a kereset elutasítását indítványozta.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a felperes keresetét elutasította és kötelezte, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 63.500 forint perköltséget. Döntését az információs önrendelkezési jogról és az információszabadságról szóló 2011. évi CXII. törvény (Infotv.) 26. § (1) bekezdésére, 31. § (2) bekezdésére és a Pp. 164. § (1) bekezdésére alapította.

A peradatokból megállapította, hogy a P.- A. kapcsán elmaradt a nemzetközi pályázat kiírása és az 1194/2012. (VI. 18.) kormányhatározat nem került végrehajtásra. Az abban előírt előkészítő munka nem történt meg, hanem az Orosz Föderációval létrejött egyezmény alapján kötetlen Megvalósítási

Megállapodások letárgyalásánál kerül sor az előkészítésre, amely tárgyalások azonban az alperes részéről 11/A/1. szám alatt csatolt „Term Sheet”-ek által igazoltan jelenleg folyamatban vannak. Mivel az eredeti adatigénylési kérelemben foglalt adatok nem léteznek, így kiadásuk nem rendelhető el. Az ítélet kitért rá, hogy az eredeti adatigényléstől a bíróság akkor sem térhet el, ha a per folyamán kiderül, hogy bár a kérelemben pontosan megjelölt adatok nem léteznek vagy nem adhatók ki, de hasonló tárgyban vannak más adatok. Ebben az esetben csak az ezen adatokra vonatkozó, pert megelőző sikertelen adatkiadási kérelmet követően indult új perben járhat el a bíróság.

Ilyen indokok mellett az elsőfokú bíróság a megalapozatlan keresetet elutasította és a Pp. 78. § (1) bekezdése, illetve a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelete 3. § (3) bekezdése alapján kötelezte a felperest a pernyertes alperest képviselő ügyvéd munkadíjából álló perköltség megfizetésére.

A döntéssel szemben a felperes élt fellebbezéssel, amiben az ítélet részbeni megváltoztatásával az alperest kérte perköltségben marasztalni.

Kiemelte, hogy az alperes pert megelőző válaszában az elutasítás okaként az adatok döntést megalapozó jellegére hivatkozott, ehhez képest a perben úgy nyilatkozott, hogy a 3-5. pontban kért adatok tekintetében nem adatkezelő, míg a 6-7. pontokban foglalt adatok nem léteznek. A válasz félrevezető volta miatt a felperes alappal fordult bírósághoz, mert okkal feltételezhette, hogy az adatok léteznek és azok kezelője az alperes, hiszen csak az igényelt adatok birtokában és ismeretében állíthatta azok döntésmegalapozó jellegét. Mivel a felperes csak a keresetindítással tudta elérni, hogy az alperes eleget tegyen a törvényes indokolási kötelezettségének, tehát a perre okot adott és ezért a felperes minősül pernyertesnek. Hangsúlyozta, hogy a közérdekű adatok kiadása iránti perben a felperes kötve van az adatigénylésben megfogalmazottakhoz, így a perben kiderültek fényében nem pontosíthatja adatigénylését, nem tehet fel új kérdést. Ugyanakkor az állami szervek érdekeltnek lehetnek az időhúzásban és ezt büntetlenül meg is tehetik, mert nincsenek kötve az adatigénylést elutasító válaszukhoz. Álláspontja szerint az alperes perelhúzó magatartása nem egyeztethető össze a célszerű és jóhiszemű pervitel törvényi követelményével, ekként az elsőfokú bíróságnak a Pp. 80. § (2) bekezdése szerint az alperest kellett volna a perköltségben marasztalnia.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú ítélet támadott rendelkezésének a helybenhagyására irányult.

A fellebbezésről a másodfokú bíróság a Pp. 256/A. § (1) bekezdés b) pontja alapján tárgyaláson kívül döntött és a határozatot a fellebbezés korlátai között bírálta felül. A fellebbezés nem támadta a döntés keresetet elutasító részét, ezért ebben a körben az ítélet jogerőre emelkedett.

A fellebbezés nem alapos.

A másodfokú bíróság a fellebbezésben foglaltak alapján nem látott indokot az elsőfokú ítélet perköltségről rendelkező részének a megváltoztatására az alábbiak szerint.

Az Infotv. 30. § (3) bekezdése egyebek mellett előírja, hogy az igény teljesítésének megtagadásáról, annak indokaival, valamint a jogorvoslati lehetőségekről való tájékoztatással együtt, 8 napon belül írásban vagy - ha az igényben elektronikus levelezési címét közölte - elektronikus levélben értesíteni kell az igénylőt.

A 31. § (2) bekezdése szerint a megtagadás jogszerűségét és a megtagadás indokait az adatkezelőnek kell bizonyítania.

Az Infotv. megtagadást taglaló fenti bekezdései alapján az adatigénylesre az adatkezelőnek a választ akkor is közölnie kell, ha az nemleges, azonban választhatja azt a megoldást is, hogy hallgat, nem válaszol az adatkérésre és a perben fejt ki érdemi védekezését, tárja fel azokat az indokokat, körülményeket, amelyek igazolják az adatkiadás teljesítésének az elmaradását. Adott esetben az alperes küldött választ a felperesnek, de mivel a jogszabály nem tiltja és szankciót sem helyez kilátásba nem volt akadálya annak, hogy utóbb a perben eltérő indokát adja az adatkiadás elutasításának.

A másodfokú bíróság nem értett egyet azzal a fellebbezési érveléssel, hogy amennyiben az alperes már a pert megelőző tájékoztatásban úgy nyilatkozik, hogy egyrészt nem kezeli a kért közérdekű adatokat, másrészt azok nem is léteznek, akkor a felperes nem bocsátkozott volna perbe. Ez csak abban az esetben lehetett volna igaz, ha a felperes elfogadja az alperesi választ, azonban ennek ellentmond az a körülmény, hogy az adatigényles 7. pontjában megfogalmazott kérdésre annak ellenére is fenntartotta a keresetét, hogy az eljárásban az alperes levezette és igazolta, miszerint a kormány időközben a beruházás megvalósítása kapcsán másképp döntött, más megoldást választott, miáltal az 1194/2012. (VI. 18.) kormányhatározat végrehajthatatlan maradt, s ekként nem készültek el az abban előírt dokumentumok.

Az alperest nem vitásan terhelte indokolási kötelezettség az adatkiadás megtagadása kapcsán, azonban ennek nem megfelelő teljesítéséhez negatív következményt, szankciót az Infotv. nem társít, hanem biztosítja annak a lehetőségét, hogy az adatkezelő hallgatása esetén az adatigényles bírósághoz fordulhat a kért közérdekű adatok kiadása érdekében. Ezért súlytalan a felperesnek az a hivatkozása, hogy csupán a perrel tudta kikényszeríteni, hogy az alperes eleget tegyen a törvényes indokolási kötelezettségének és nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény, hogy még így sem foghatott helyt a keresete, tehát helyesen minősítette az elsőfokú bíróság az alperest pernyertesnek. A kifejtettek szerint a másodfokú bíróság nem látta megállapíthatónak a célszerű és jóhiszemű pervitel törvényi követelményeinek sérelmét és perelhúzó alperesi magatartást sem talált, utóbbi csupán élt a szabad bizonyítási rendből fakadó lehetőséggel. Erre tekintettel nem volt helye a Pp. 80. § (2) bekezdése alkalmazásának, az elsőfokú bíróság megfelelően döntött a perköltség viseléséről a 78. § (1) bekezdése szerint. A perköltség mértékét a felperes nem támadta, annak összegét a fellebbviteli sem értékelte eltúlzottnak.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253. § (2) bekezdése alkalmazásával a rendelkező részben foglaltak szerint határozott.

A fellebbezés nem vezetett eredményre, ezért a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében a felperes köteles megfizetni az alperesnek a fellebbezéssel felmerült költségét, ami a jogi képviselőt ellátó ügyvéd áfával növelt munkadíját foglalja magában. Ennek megállapításánál a másodfokú bíróság a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3., illetve 4/A. §-ai alapján járt el.

A per tárgyi illetékmentessége folytán a fellebbezéssel illeték nem merült fel, ezért arról a másodfokú bíróságnak nem kellett rendelkeznie.

Budapest, 2015. február 26.

. Lesenyei Terézia s.k.

a tanács elnöke

Dr. Pullai Ágnes s.k.
előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea s.k.
bíró

A kiadmány hitelül: